

Missio Savo
 Kaavi Kaartotien kerhohuone
 9.10.2010
 Raamattutunti: Väinö Hotti

KRISTUS RIITTÄÄ

Kristus riittää – riittääkö?

Kovin helposti vastaamme tähän niin kuin moniin muihinkin hengellisiin kysymyksiin kevyesti tarkemmin miettimättä. Heti aluksi väittämä tuntuu itsestäänselvyydeltä. Kun asiaa tarkemmin miettii, vastaus ei ole niinkään helppo. Vanhat heränneet varoittivat: "Älä koskaan puhu yli uskosi." Äskettäin uskoontullut helposti vastaa tähän kysymykseen myöntävästi ilman, että vastauksella olisi katetta arkipäivän kilvoituksessa. Jos "Kristus riittää", silloin meillä tulee olemaan paljon yksinäisiä hetkiä, kaipausta ja odottamista. "Hän lymyy ja ilmestyy taas." Uskonelämän alussa Herran läsnäolo on jatkuva seuralainen, sitten otetaan tuntemiset pois ja meitä opetetaan "uskomaan näkemättä". **Tällöin on suuri vaara, että me näinä tunteettomuuden aikoina juoksemme muille lähteille, tulemme Herralle uskottomiksi ja lähdemme palvelemaan epäjumalia.**

"Kuitenkin, kun Ihmisen Poika tulee, löytäneekö hän uskoa maan päältä?" (Luuk.18:8). – Tässä "uskoa" voidaan myös kääntää **"uskollisuutta"**.

Kristinuskon keskus

Kristinuskko keskittyy Kristukseen. Mikään muu uskonto ei ole samalla tavalla perustajansa varassa. Jos voitaisiin osoittaa, ettei esim. Buddha ole koskaan elänyt, se ei romuttaisi buddhalaisuutta. Jos taas Jeesuksen historiallisuus pystyttäisiin kumoamaan, koko kristinuskko samalla romahtaisi. Toisaalta Jeesuksen historiallisuus on todistettu paremmin kuin kenenkään toisen uskonnon perustajan.

Suuri Jeesus

"Katsokaa, kuinka suuri hän on, jolle itse kantaisä Aabraham antoi kymmenykset parhaimmasta saaliistaan". (Hebr.7:4).

Toisaalta Jeesus ei ole SUURI. *"Jeesus ei kuulu maailman suurimpien ryhmään. Voitte puhua Aleksanteri Suuresta tai Napoleonista, jos tahdotte...Jeesus on erilainen. Hän ei ole lisänimeltään Suuri. Hän on ainoa"* (J.R.W. Stott, Kristinuskko perusteet, s.38).

Jeesuksen opetuksen itsekeskeinen luonne

*Tässä kohdassa Kristus eroaa maailman muista suurista uskonnollista opettajista. Nämä vetäytyvät itse syrjään, mutta Jeesus sen sijaan tuo itsensä aina esille. He osoittavat pois päin itsestään ja sanovat: "Tuo on totuus sellaisena kuin minä sen käsitin; seuratkaa sitä." Jeesus sanoo: **"Minä olen totuus, seuratkaa minua."** (emt.s.24).*

Vanhan testamentin keskus

25. Niin hän sanoi heille: "Oi, te ymmärtämättömät ja hitaat sydämeltä uskomaan kaikkea sitä, minkä profeetat ovat puhuneet!

26. Eikö Kristuksen pitänyt tätä kärsimän ja sitten menemän kirkkauteensa?"

27. Ja hän alkoi Mooseksesta ja kaikista profeetoista ja selitti heille, **mitä hänestä oli kaikissa kirjoituksissa sanottu**. (Luuk.24:25-27).

Se oli merkillinen raamattutunti. **Olisin halunnut sen kuulla**. Varmasti se myös kesti kauan. Jeesus siis kävi systemaattisesti läpi Vanhan testamentin kirjoitukset ja osoitti, miten ne kaikki puhuivat hänestä. Luemme oikein Raamattua silloin, kun etsimme sieltä Jeesusta! Jeesus on koko Raamatun keskus. Raamattu on "Kristus albumi". Raamattu ajaa Kristusta. Luet oikein Raamattua, kun etsit sieltä Kristusta.

Kirjoitettu opiksi

"Sillä kaikki, mikä ennen on kirjoitettu, on kirjoitettu meille opiksi, että meillä kärsivällisyyden ja Raamatun lohdutuksen kautta olisi toivo" (Room.15:4).

Erittäinkin Israelin kansan vaiheet on tarkoitettu tällaiseksi "opiksi". Israelin lähtö Egyptistä ja kulku erämaan läpi Kaanaan maalle on meille uskoville esikuvallista. Siinä on uskovan vaelluksen "rautalankamalli".

"Tämä, mikä tapahtui heille, on esikuvallista ja on kirjoitettu varoitukseksi meille, joille maailmanajojen loppukausi on tullut" (1. Kor.10:11).

Vaellus Egyptistä

Lähtö oli vauhdikasta, mutta vähitellen kulkeminen osoittautui työlääksi. Matkanteko epäonnistui monella tavalla.

Oliko mahdollisuudet onnistumiseen?

1. Lähtivät Egyptistä "voimallisen käden suojassa", 2. Moos.14:8.
2. "he joivat hengellisestä kalliosta, joka heitä seurasi; ja se kallio oli Kristus", 1. Kor.10:4. Vaskikäärme, 4. Moos.21:4-9.
3. Jumalan valitsevat johtajat (Mooses ja Aaron), 2. Moos.4:10-16.
4. Parantaja mukana: "minä olen Herra, sinun parantajasi", 2. Moos.15:26.
5. Joosua ja Kaaleb pääsivät kuitenkin perille, 4. Moos.14:6-9, 38.

Epäonnistumisen syyt

1. Pyhityksen puute. Egyptistä lähtö merkitsi vanhurskauttamista ja uudestisyntymistä. Näitä olisi pitänyt seurata pyhitys, mutta se epäonnistui. Jäädäänkö tänäänkin vanhurskauttamiseen ja uudestisyntymiseen? Nämähän tietävät vasta matkan alkua ja tielle pääsyä!

2. Napina Jumalaa ja Jumalan valitsevia johtajia vastaan, 4. Moos.16;4. Moos.12; 1. Kor.10:10.

3. Lihan mukaan eläminen, 4. Moos.11:4; 1. Kor.10:8. Room.8:1,13.

4. Tietoa puuttui, Hoos.4:6. Verrattuna nykyaikaan VT:n ihmisillä oli varsin vähän tietoa. Erämaassa Israelin kansan ”tietopankki” oli Mooses Aaronin tulkitsemana. Tänäpä meillä on verrattomat mahdollisuudet hankkia hengellistä tietoa – älkäämme tyytykö pelkään tunnelmaan! Tunnelman mukaan kulkija on virvatulden ohjailema.

5. ”Sekakansan” tuoma ongelma, 2. Moos.12:38. Egyptistä lähti israelilaisten mukana myös niitä, jotka eivät kuuluneet valittuun kansaan. Nämä olivat matkan varrella israelilaisten riesana ja ongelmana, 4. Moos.11:4. Kansankirkossa on ”sekalainen seurakunta”. Kääntymättömät ja uudestisyntymättömät jopa muodostavat kirkon enemmistön. Nämä ovat yhä uudestaan vaatimassa kirkolta linjatarkistuksia – maailman suuntaan. Ja kirkko on voimaton vastustamaan enemmistön vaatimuksia. Kirkon tehtäväksi jää lähinnä ”ajan pelaaminen”. Kirkon uskovien jäsenten tulisi ottaa vakavasti sekakansan uhka kirkolle. Se voi estää Jumalan kansankin pääsyn Kaanaan maalle.

6. Tanssi kultaisen vasikan ympärillä. Kun Jumalan palvelija viipyi Siinain vuorella, kansa ei jaksanut odottaa, vaan vaihtoi jumalansa, 2. Moos.32:1. Odottaminen on yksi vaikeimmista asioista Jumalan koulussa. **Israelin Jumala ei enää riittänyt** kansalle. Tänäpäkin uskovan vaikein asia on Herran odottaminen. Vaikka Herra viipyisi, ei saisi rynnätä epäjumalien perään eikä karkeloleikkeihin. Tänäpä varsin monet kristillisetkin piirit haluavat terästä tanssilla kokoontumisiaan. **Markku Koivisto** sanoi Radio Deissä, että Missio Nokia voidaan tiivistää yhteen sanaan: ”TANSSI”.

7. Haureuden synti. Tässä on kysymyksessä sekä uskottomuus Herraa kohtaan että myös lihallinen haureus. Nämä molemmat estävät pääsyn perille – ne myös toisaalta kuuluvat kiinteästi yhteen. Missä on toinen siellä on toinenkin.

”Minä ravitsin heitä, mutta **he tekivät aviorikoksen**, ja porton huoneeseen he kokoontuivat. He ovat hyvinruokittuja, äleitä oriita; **he hirnuvat kukin lähimmäisensä vaimoa**” (Jer-5:7-8).”Oi, jospa minulla olisi erämaassa matkamiehen yömaja, niin minä jättäisin kansani ja vaeltaisin pois heidän luotaan! Sillä **he ovat kaikki avionrikkomia**, ovat uskottomain joukkio” (Jer.9:2).

8. **Epäusko** oli kaiken taustalla, 4. Moos.13:32-34; Hebr.3:19. Uskovan tulee **vaeltaa uskossa eikä näkemisessä**, Joh.20:29; 2. Kor.5:7.

9. **Yksi jumala ei riittänyt**. Virallisesti juutalaisuus on yksijumalainen uskonto (monoteismi). Ensimmäinen käsky kuuluu: ”**Älä pidä muita jumalia minun rinnallani**.” (2. Moos.20:3). Käytännössä profeetat joutuivat toistuvasti nuhtelevaan Herran valittua kansaa epäjumalanpalvelusta:

"Ainoastaan tunne rikoksesi, että olet luopunut Herrasta, Jumalastasi, ja juossut sinne ja tänne vieraitten jumalain tykö, kaikkien viheriäin puitten alle, ettekä ole kuulleet minun ääntäni, sanoo Herra" (Jer.3:13).

"Sillä yhtä monta, kuin sinulla on kaupunkeja, on sinulla jumalia, Juuda" (Jer.2:28).

Israelille oli työlästä palvella näkymätöntä jumalaa. **Se halusi aina uudelleen näkyväisen palvonnan kohteen.** Näin on ollut kaikkina aikoina kaikkien kansojen kohdalla. Ikonit ovat selvä esimerkki tästä taipumuksesta.

Meillä on enemmän

Israelin kansa hukkuu erämaahan Joosuaa ja Kaalebia lukuun ottamatta. Teoriassa jokainen heistä olisi voinut päästä perille. Kuinka me tämän päivän uskovat voimme välttää Israelin kansan murheellisen kohtalon? Heidän vaelluksensa on meille varottavana esimerkkinä:

"Tämä tapahtui varoittavaksi esimerkiksi meille, että me emme pahaa himoitsisi, niinkuin he himoitsivat" (1. Kor.10:6).

Lisäksi on muistettava, että meillä on paremmat mahdollisuudet selviytyä erämaataipaleesta. He odottivat pelastusta, meillä se on jo käsillä. Vanhassa liitossa pelastuttiin **uskomalla tulevaan Messiaaseen.** Heillä oli helluntai edessäpäin, meillä se on takanapäin. Meillä on mahdollisuus saada pyhittäjä Pyhä Henki. Uudessa liitossa Jeesus itse tulee sydämeen asumaan, Joh.14:23; Kol.1:27; Ilm.3:20. Meillä on mahtava tietopankki Raamatussa.

Suurempi kuin Mooses

Vanhan testamentin profeettojen arvo nousi yksinomaan siitä, missä määrin he "osoittivat Jumalan Karitsaa". Heillä ei siis ollut "itseisarvoa".

3. Sillä hänen on Moosekseen verraten katsottu ansaitsevan niin paljon suuremman kirkkauden, kuin huoneen rakentajan kunnia on suurempi kuin huoneen. (Hebr.3:3).

Kaksi todistajaa

Sekä Vanha että Uusi testamentti laulavat yhdessä ylistystä Kristukselle. Ylistys alkaa jo protoevankeliumilla (1. Moos.3:15) ja huipentuu Ilmestyskirjan mahtavaan ylistyskuoroon. Vanhassa testamentissa on ikään kuin sordiino päällä, mutta Uudessa ylistys jatkuvasti voimistuu ja on Ilmestyskirjassa "kuin paljojen vetten pauhu".

11. Ja minä näin, ja minä kuulin monien enkelien äänen valtaistuimen ja olentojen ja vanhinten ympäriltä, ja heidän lukunsa oli kymmenentuhatta kertaa kymmenentuhatta ja tuhat kertaa tuhat,

12. ja he sanoivat suurella äänellä: "Karitsa, joka on teurastettu, on arvollinen saamaan voiman ja rikkauden ja viisauden ja väkevyyden ja kunnian ja kirkkauden ja ylistyksen".

13. Ja kaikkien luotujen, jotka ovat taivaassa ja maan päällä ja maan alla ja meren päällä, ja kaikkien niissä olevain minä kuulin sanovan: "Hänelle, joka valtaistuimella istuu, ja Karitsalle

ylistys ja kunnia ja kirkkaus ja valta aina ja iankaikkisesti!"

14. Ja ne neljä olentoa sanoivat: "Amen", ja vanhimmat lankesivat kasvoilleen ja kumartaen rukoilivat. (Ilm.5:11-14).

Jeesus yksinään

Jeesus otti Pietarin, Jaakobin ja Johanneksen mukaansa kirkastusvuorella. Siellä he näkivät suurenmoisen näyn. Jeesus kirkastui ja Mooses ja Elia näyttäytyivät heille.

1. Ja kuuden päivän kuluttua Jeesus otti mukaansa Pietarin sekä Jaakobin ja hänen veljensä Johanneksen ja vei heidät korkealle vuorelle, yksinäisyyteen.
2. Ja hänen muotonsa muuttui heidän edessään, ja hänen kasvonsa loistivat niinkuin aurinko, ja hänen vaatteensa tulivat valkoisiksi niinkuin valo.
3. Ja katso, heille ilmestyivät Mooses ja Elias, jotka puhuivat hänen kanssansa.
4. Niin Pietari rupesi puhumaan ja sanoi Jeesukselle: "Herra, meidän on tässä hyvä olla; jos tahdot, niin minä teen tähän kolme majaa, sinulle yhden ja Moosekselle yhden ja Eliaalle yhden".
5. Hänen vielä puhuessaan, katso, heidät varjosi valoisa pilvi; ja katso, pilvestä kuului ääni, joka sanoi: "Tämä on minun rakas Poikani, johon minä olen mielistynyt; kuulkaa häntä".
6. Kun opetuslapset sen kuulivat, lankesivat he kasvoilleen ja peljästyivät kovin.
7. Niin Jeesus tuli heidän tykönsä, koski heihin ja sanoi: "Nouskaa, älkääkä peljätkö".
8. Ja kun he nostivat silmänsä, **eivät he nähneet ketään muuta kuin Jeesuksen yksinään.** (Matt.17:1-8).

Vanha ja Uusi testamentti kuuluvat yhteen. Mooseksella ja Eliaalla on paikkansa uskovan elämässä, mutta Jeesus on ylivertainen, hän on kaiken keskus. Kun ihminen tulee uskoon, hänellä on vielä monia "väärä tukia". Jos hän pysyy Herran koulussa, hän voi ennen pitkää sydämestään sanoa: KRISTUS RIITTÄÄ!

Julistuksen keskus

Julistajan tulee pitää Jeesusta julistuksensa keskuksena. Vanhempi sananpalvelija neuvoi vasta uskoontullutta: "Kehu Jeesusta."

"Sillä me emme julista itseämme, **vaan Kristusta Jeesusta**" (2. Kor.4:5). "Ja Filippus meni Samarian kaupunkiin ja **saarnasi heille Kristusta**" (Apt.8:5). "Niinpä, kun minä tulin teidän tykönnne, veljet, en tullut puheen tai viisauden loistolla teille Jumalan todistusta julistamaan. Sillä **minä olin päättänyt olla teidän tykönänne tuntematta mitään muuta paitsi Jeesuksen Kristuksen, ja hänet ristiinnaulittuna**" (1. Kor.2:1-2).

Ei mitään Kristuksen rinnalle

Kristus ei siedä mitään itsensä rinnalle; hän kiivailee pyhällä vihalla kaikkia "sijaissovittaja" vastaan.

"Kristus polki yksinään viinikuurnan, eikä kukaan ollut hänen kanssaan, Jes.63:3. Jos asetat jotakin Kristuksen rinnalle, on Kristus polkeva sen maahan vihassaan ja kiivaudessaan ja on tahraava vaatteensa sen verellä" (Wilcox, Kallis hunajan pisara).

Galatalaiset harhaopettajat neuvoivat, ettei Kristus yksin riitä pelastukseen. Lisäksi tarvittiin vielä joitakin juutalaisten oppeja. Paavali kiivailee pyhällä kiivaudella sanoessaan päättäväisesti:

1. Vapauteen Kristus vapautti meidät. Pysykää siis lujina, älkääkä antako uudestaan sitoa itseänne orjuuden ikeeseen.
2. Katso, minä, Paavali, sanon teille, että jos ympärileikkautatte itsenne, **niin Kristus ei ole oleva teille miksikään hyödyksi.**
3. Ja minä todistan taas jokaiselle ihmiselle, joka ympärileikkauttaa itsensä, että hän on velvollinen täyttämään kaiken lain.
4. **Te olette joutuneet pois Kristuksesta**, te, jotka tahdotte lain kautta tulla vanhurskaiksi; te olette langenneet pois armosta. (Gal.5:1-4).

Veri riittää

Helluntaiveli **Taisto Törni** kirjoittaa: *Kuuluisan Jumalan miehen Laestadiuksen seuroissa eräs mies tuli suureen synnin tuntoon. Kesken parannussaarnan mies lähti kohti puhujan lavaa huutaen: "Pankaa minut rautoihin!" Sillä hän tunsi pahojen tekojensa tähden ansainneensa vain vankilan. Mutta silloin tuo kokenut Herran palvelija sanoi: "Et sinä rautoja tarvitse, **vaan pisaran Jeesuksen verta**"* (Taisto Törni, Kristus riittää, ss.93-94).

"Niin tulkaa, käykäämme oikeutta keskenämme, sanoo Herra. Vaikka teidän syntinne ovat veriruskeat, tulevat ne lumivalkeiksi; vaikka ne ovat purppuranpunaiset, tulevat ne villanvalkoisiksi" (Jes.1:18).

*"kuinka paljoa enemmän on **Kristuksen veri**, hänen, joka iankaikkisen Hengen kautta uhrasi itsensä viattomana Jumalalle, **puhdistava meidän omantuntomme kuolleista teoista palvelemaan elävää Jumalaa!**"* (Hebr.9:14).

*"Niin puhdistetaan lain mukaan miltei kaikki verellä, ja **ilman verenvuodatusta ei tapahdu anteeksiantamista**"* (Hebr.9:22).

*"tietäen, ettette ole millään katoavaisella, ette hopealla ettekä kullalla, lunastetut turhasta, isiltä peritystä vaelluksestanne, **vaan Kristuksen kalliilla verellä**, niinkuin virheettömän ja tahrattoman karitsan"* (1. Piet.1:18-19).

Armo riittää

Kristuksen kuoleman kautta koko ihmiskunta pääsi armon alle. Armo on jokaiselle tarjona, mutta siitä pääsevät osallisiksi vain sen vastaanottajat – muiden kohdalla se jää turhaksi.

"Ja Sana tuli lihaksi ja asui meidän keskellämme, ja me katselimme hänen kirkkauttansa, senkaltaista kirkkautta, kuin ainokaisella Pojalla on Isältä; ja hän oli **täynnä armoa ja totuutta**" (Joh.1:14).

"Mutta laki tuli väliin, että rikkomus suureksi tulisi; mutta missä synti on suureksi tullut, **siinä armo on tullut ylenpalttiseksi**" (Room.5:20).

"Hänen työtovereinaan me myös kehoitamme teitä vastaanottamaan Jumalan armon **niin, ettei se jää turhaksi**" (2. Kor.6:1).

Olenko minä sinulle rakas?

"Hän sanoi hänelle kolmannen kerran: "Simon, Johanneksen poika, olenko minä sinulle rakas?" (Joh.21:17).

Mitenkä me selviämme tästä rakkaustentistä? Onko vastauksemme myönteinen? Jos niin on, silloin me vietämme paljon aikaa rakastettumme kanssa ja sanomme psalmin kirjoittajan tavalla:

"Ketä muuta minulla olisi taivaassa! Ja **kun sinä olet minun kanssani, en minä mistään maan päällä huoli**" (Ps.73:25).

Jos Jeesus on meille rakas, niin me syntisen naisen kanssa kastelemme kyyneleillämme hänen jalkansa ja kuivaamme ne päämme hiuksilla, Luuk.7:38. Tällöin me viivymme Marian tavoin Jeesuksen jalkojen juuressa kuuntelemassa hänen opetustaan, Luuk.10:39.

"*Sinulla on rajattomasti syytä katsoa häneen eikä ainoatakaan syytä kääntää katsettasi pois hänestä*" (Kallis hunajan pisara).

Lahjan antaja

Jumalan koulussa uskova opetetaan näkemään Jumalan moninaiset lahjat ja myös kiittämään niistä:

"**Kiitä Herraa, minun sieluni, ja kaikki, mitä minussa on, hänen pyhää nimeänsä. Kiitä Herraa, minun sieluni, äläkä unhota, mitä hyvää hän on sinulle tehnyt**" (Ps.103:1-2).

Toisaalta uskova opetetaan **erottamaan lahja lahjan antajasta**. Jos uskova saa askarrella vain Jumalan moninaisten lahjojen kanssa, suhde lahjan antajaan ei pääse kehittymään. Jumala ottaa lahjansa pois, jotta hän itse tulisi meille rakkaaksi. Tämä toteutui mm. Jobin elämässä: "**Korvakuulolta vain olin sinusta kuullut, mutta nyt on silmäni sinut nähnyt**" (Job 42:5).

Kun viedään kaikki pois, kaikk` mitä rakastin ma täällä kerta, suo, että kiittää voisin silloinkin, niin kiittää vaikka sydän itkis verta.

Kun viedään kaikki pois, niin armoasi älä multa kiellä. Maan murhe musta, tuska raastava sua lähemmäksi vieköön ristin tiellä!" (Vilho Rantanen).

Herran lauma on hajalla

Herran kansa on tänään hyvin hajallaan, enemmän kuin ehkä koskaan. Yksinäinen uskova on taas altis vihollisen riepoitteluille; saatana viskelee sitä kuin ”räsynukke”. Jumalan mies **Thomas Wilcox** kirjoitti jo 1700-luvulla:

”Minä huomaan näinä päivinä, että monia sieluraukkoja heitellään sinne ja tänne, niin että he ovat ihmisten arpapelin ja eksytyksen juonien pauloissa kaikkien opin tuulten viskeltävinä vain odottaen tulewansa petetyiksi, Ef.4:14. Olen havainnut, että rakennetaan monia vääriä perustuksia, joiden rakentamiseen hukataan turhaan paljon aikaa, ja että ihmiset eivät puhu totuutta rakkaudessa eivätkä perusta kaikessa häneen, joka on pää, Kristukseen, Ef.4:15. Ei voida perustaa Kristukseen, jos ei ole yhteyttä häneen. Ja ilman yhteyttä häneen on kaikki, mitä teemme, kirottua” (Kallis hunajan pisara).

Ja Jeesus vaelsi kaikki kaupungit ja kylät ja opetti heidän synagoogissaan ja saarnasi valtakunnan evankeliumia ja paransi kaikkinaisia tauteja ja kaikkinaista raihnautta. Ja nähdessään kansanjoukot hänen tuli heitä sääli, kun **he olivat nääntyneet ja hyljätty niinkuin lampaat, joilla ei ole paimenta.** (Matt.9:35-36).

”Voi paimenia, jotka hukuttavat ja hajottavat minun laitumeni lampaat, sanoo Herra. Sentähden näin sanoo Herra, Israelin Jumala, paimenista, jotka kaitsevat minun kansaani: **Te olette hajottaneet minun lampaani ja karkoittaneet ne pois ettekä ole pitäneet niistä huolta.** (Jer.23:1-2).

Ja niin ne ovat hajaantuneet paimenta vailla ja joutuneet kaikkien metsän petojen syötäviksi - hajaantuneet ne ovat. Minun lampaani harhailevat kaikilla vuorilla ja kaikilla korkeilla kukkuloilla; pitkin koko maata ovat minun lampaani hajallaan, eikä kenkään niistä välitä eikä niitä etsi. (Hes.34.5-6).

Mistä apu?

Pystyykö nykyiset hengelliset instituutiot yhdistämään Herran lauman? Entä ekumeeninen liike? Entä karismaattisuus? Näyttää siltä, että uskovien välille rakennetaan vain lisää raja-aitoja. On ymmärretty täysin väärin Joh.17. Jeesushan ei tässä rukoile kirkkokuntien yhteyttä, vaan omiensa yhteyttä, ekklesia-yhteyttä! Tänäänkin on uskovien yhteyteen vain yksi tie, KRISTUS!

Helluntai-veli **Taisto Törni** kirjoittaa edelleen: *”Rovasti Urho Muroma sanoi kerran saarnassaan, että hänen henkensä ei viihdy ahtaissa karsinoissa, vaan kaipaa kirkon avaria holveja. Itse haluaisin tähän vielä lisätä sen, että minussa asuva henki ei myöskään elä ahtaissa karsinoissa, vaan kaipaa kristittyjen yhteyden avaraa seuraa”* (emt.s.116).

Uuden käskyn minä annan teille, että rakastatte toisianne, niinkuin minä olen teitä rakastanut - että tekin niin rakastatte toisianne. Siitä kaikki tuntevat teidät minun opetuslapsikseni, jos teillä on keskinäinen rakkaus. (Joh.13:34-35).

Sillä hän on meidän rauhamme, hän, joka teki molemmat yhdeksi ja purki erottavan väliseinän, nimittäin vihollisuuden (Ef.2:14).

Mutta jos me valkeudessa vaellamme, niinkuin hän on valkeudessa, niin meillä on yhteys keskenämme, ja Jeesuksen Kristuksen, hänen Poikansa, veri puhdistaa meidät kaikesta synnistä. (1. Joh.1:7).

Me tiedämme siirtyneemme kuolemasta elämään, sillä me rakastamme veljiä. Joka ei rakasta, pysyy kuolemassa. (1. Joh.3:14).

Kristus riittää

"Kun sielu velvollisuuksiaan täyttäessään ja kaikissa ahdistuksissaan voi sanoa: 'Kristus, yksin Kristus, vanhurskaudeksi, pyhitykseksi, lunastukseksi, 1. Kor.1:30, eivät minun nöyrytykseni, eivät tekoni eivätkä armonkokemukseni jne.', silloin on sielu päässyt sinne, missä aallot eivät sitä tavoita" (Kallis hunajan pisara).